Dıgıl

SAVOK _ MELiH41

Bütün zamanların en dıgıl çizgi roman dergisidir

Fiyatı:
1000 Lira
(KDV içinde)
Perşembe
günleri çıkar
Sayı: 100
28 MART 1991

UTANMAZ ADAM

YAVUZ TARAN'DAN
7. VİTES

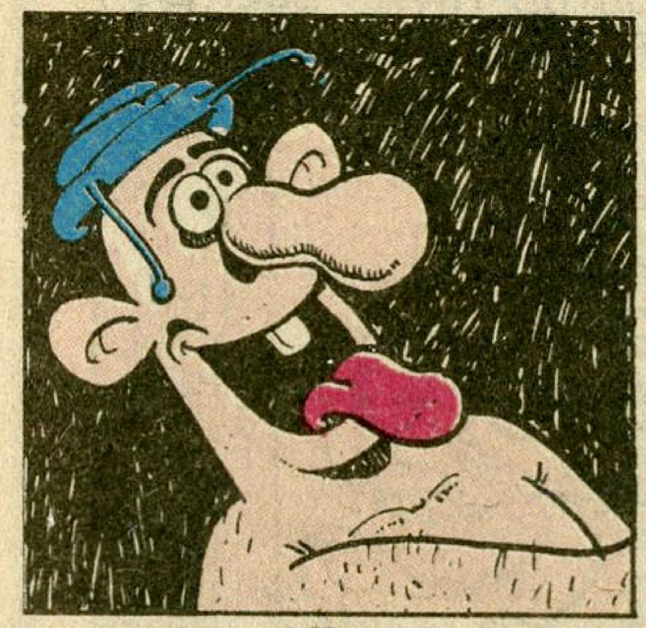

SONER GÜNDAY'DAN
SITKI SEDAT

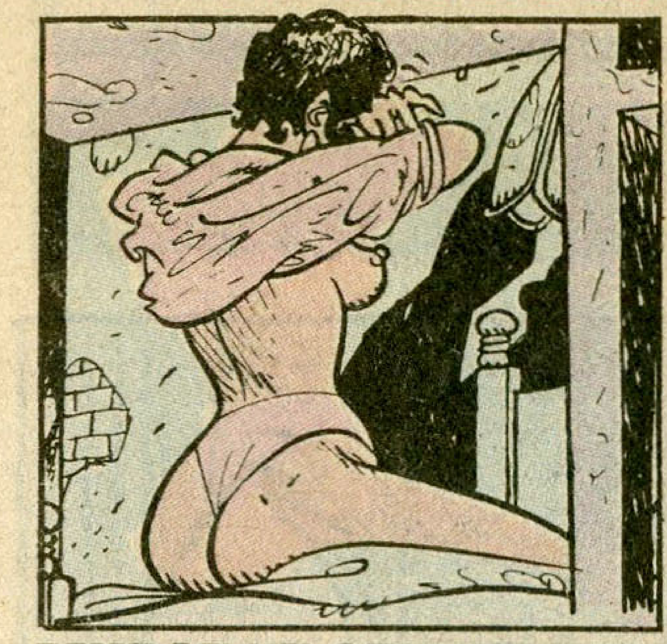

MURAT VE ŞEVKET'DEN
AŞKI YAŞAYANLAR

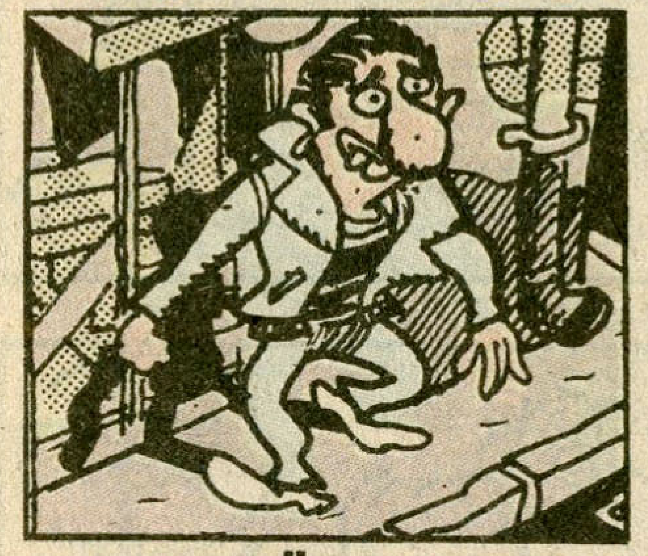

SERHAT GÜRPINAR'DAN
ÖNEMLİ Bİ GÜNDÜ

TEKİN ARAL'DAN
DIGIL'CA

ŞEVKET YALAZ
GÜRCAN GÜRSEL
ZAFER TEMOÇİN

MURAT ALPAY ● VEDAT ÖZDEMİROĞLU ● İBRAHİM SARI ● ERHAN BAŞKURT ● SUAT ÖZKAN ● SEFA SOFUOĞLU ● LEVEND ÇANGA ●

Dıgıl
YIL: 2 Sayı: 100
28 MART 1991 PERŞEMBE

Basıldığı Yer: *Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş. İST.*
Haberleşme Adresi: *Sipahioğlu Cad. Tülgül Apt. No:10 Kat:3 Daire:6 Yeşilyurt-İstanbul*
Tel: *574 54 92*

HÜRYAY A.Ş. adına Sahibi: **OĞUZ ARAL**
Yönetmen: **GALİP TEKİN**
Sorumlu Yazışleri Müdürü: **İNCİ ARAL**

DIGIL ABONE KOŞULLARI: 3 AYLIK: 18. 200, 6 AYLIK: 36. 400, 12 AYLIK:72. 800, TEL: 550 25 04- 6 HAT

Tekin Aral Yazıyor

Dıgıl'ca

HAYAL DÜNYASI

BEN at yarışına öteden beri ilgi duyarım. Öyle pek gitmem, ama yarış programlarını, sonuçlarını gazetelerden devamlı izlerim.

Eskiden bazen gider, oynardım da.

Ama gerçekte ilgimi çeken işin oyun yanı değil, en sevdiğim hayvan olan atların birbiriyle yarışmaları, mücadeleleridir.

Aslında bu at yarışlarının insana pek bir hayrı yoktur. Siz de duymuşsunuzdur ya... Bu işleri biraz kovalayanlar, biraz bilenler hep böyle söyler...

Yani bu işten kazanan çıkmazmış. Dahası, bu at yarışları, kafayı fazla takarsan, adamın ocağını bile söndürürmüş.

İşte benim bu yarışlara sıkçana gittiğim zamanlardı.

Özellikle pazar günleri yarışları kaçırmıyor, yukarıda da söylediğim gibi ufaktan ufaktan oynuyordum.

İlkokul arkadaşım Sacit'i Veliefendi'de işte o pazarlardan birinde gördüm.

Bir tanıdığının zoru ile gelmiş, hayatında da at yarışlarına ilk defa geliyormuş.

Sarıldık, öpüştük, biraz lafladık. Bir kırtasiyeci dükkânı işletiyormuş. İki çocuğu varmış vs... O pazar ayrıldık.

Aradan bir hafta geçti.

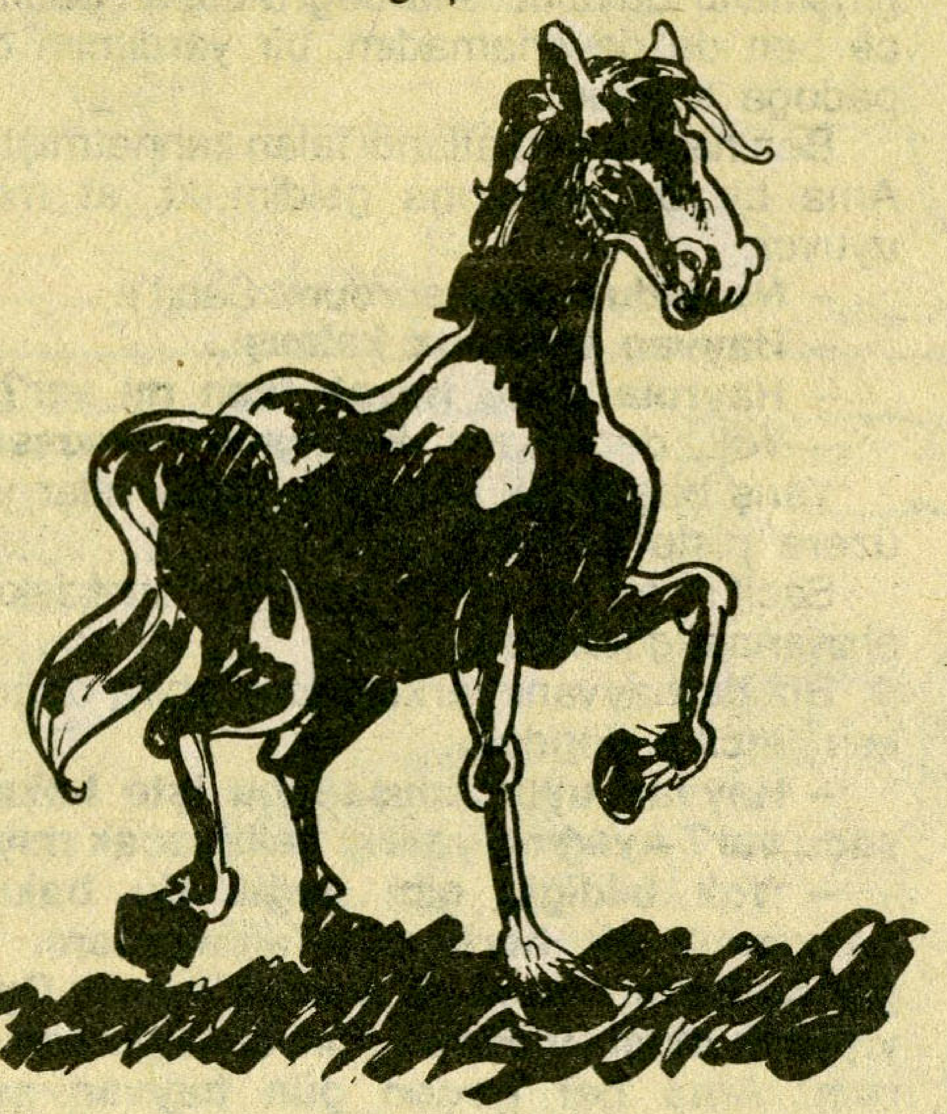

Ertesi pazar yarışlara gittiğimde, Sacit'i tekrar gördüm. Bu defa kimsenin zoru ile değil, kendi gelmişti yarışlara. Dediğine göre de at yarışlarından hoşlanmıştı.

Aradan bir iki pazar geçti. İşlerim olduğundan ben yarışlara gidemedim.

Üç hafta sonra Veliefendi'ye gidip Sacit'e rastladığımda ise Sacit'in boynunda bir dürbün vardı ve yanındaki birkaç kişiyle atlar üzerine bir tartışmaya girmişti.

Beni gördü, yanıma geldi.

– Bir at alıyorum, dedi. **Salı günü burda satış varmış. Çok güzel bir Arap tayı alıyorum. Arkadaşlar çok methettiler.**

– Sen bir atın nasıl bakıldığını; ahır, bakıcı, seyis, antrenör, derken ayda kaç para yediğini bilir misin?

– Hesabını yaptım, diye cevap verdi Sacit. **İki üç haftaya kalmaz bir yarış kazanır altı aylık masrafını çıkarır. Çok kral atmış, bildiğin gibi değil.**

Ve Sacit atı aldı sevgili okurlar... Aldığı günden üç gün sonra da bana geldi.

Atı almış, Veliefendi civarındaki gecekondulardan birinde bir ahır ayarlamış, oraya teslim etmiş.

Veliefendi Hidopromu'nda atları koyacak yeteri kadar ahır olmadığından, civardaki evler, özellikle gecekondular bahçelerine birer ahır yaparlar, at

DEVAMI 4. SAYFA'DA

UTANMAZ ADAM

Oğuz Aral

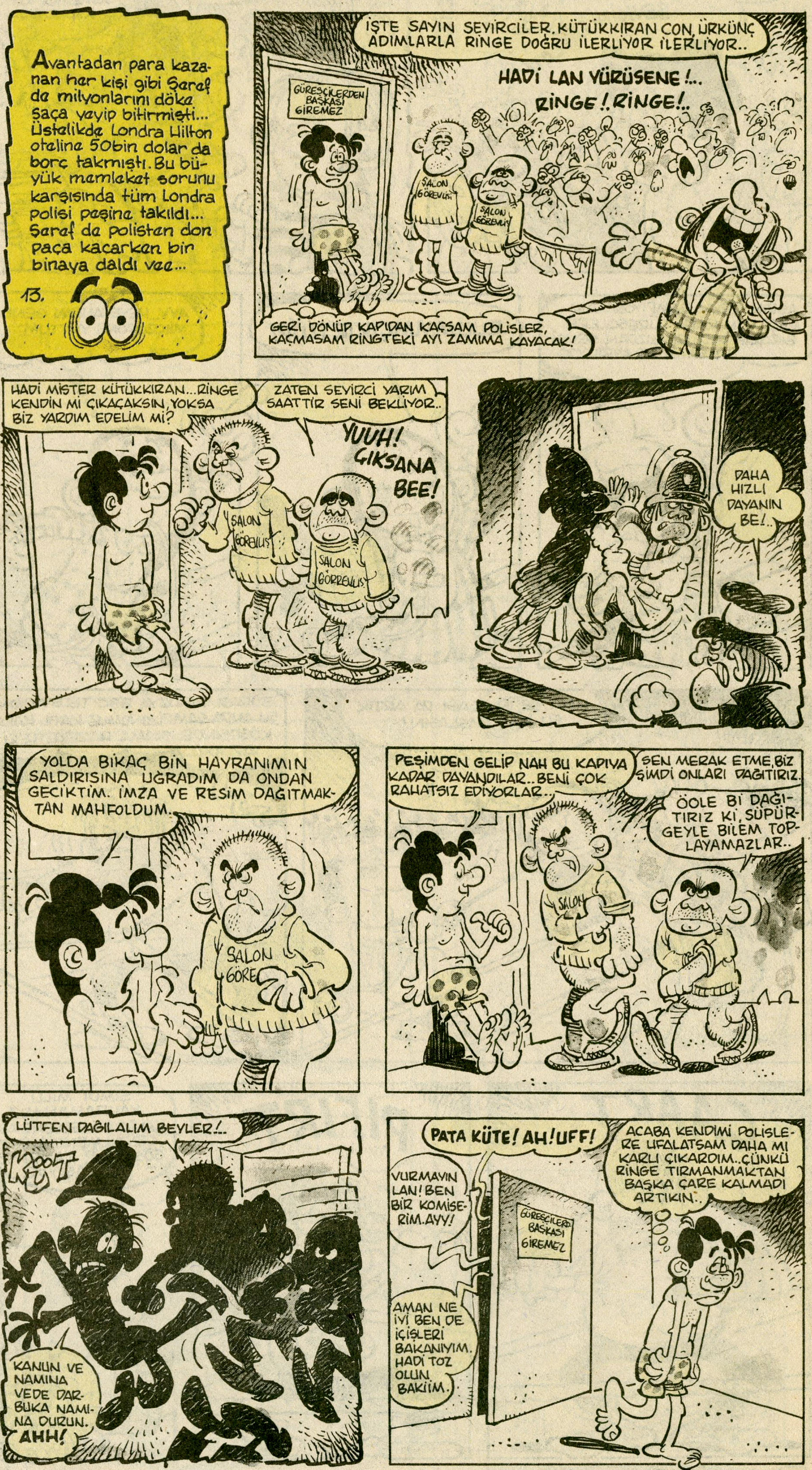

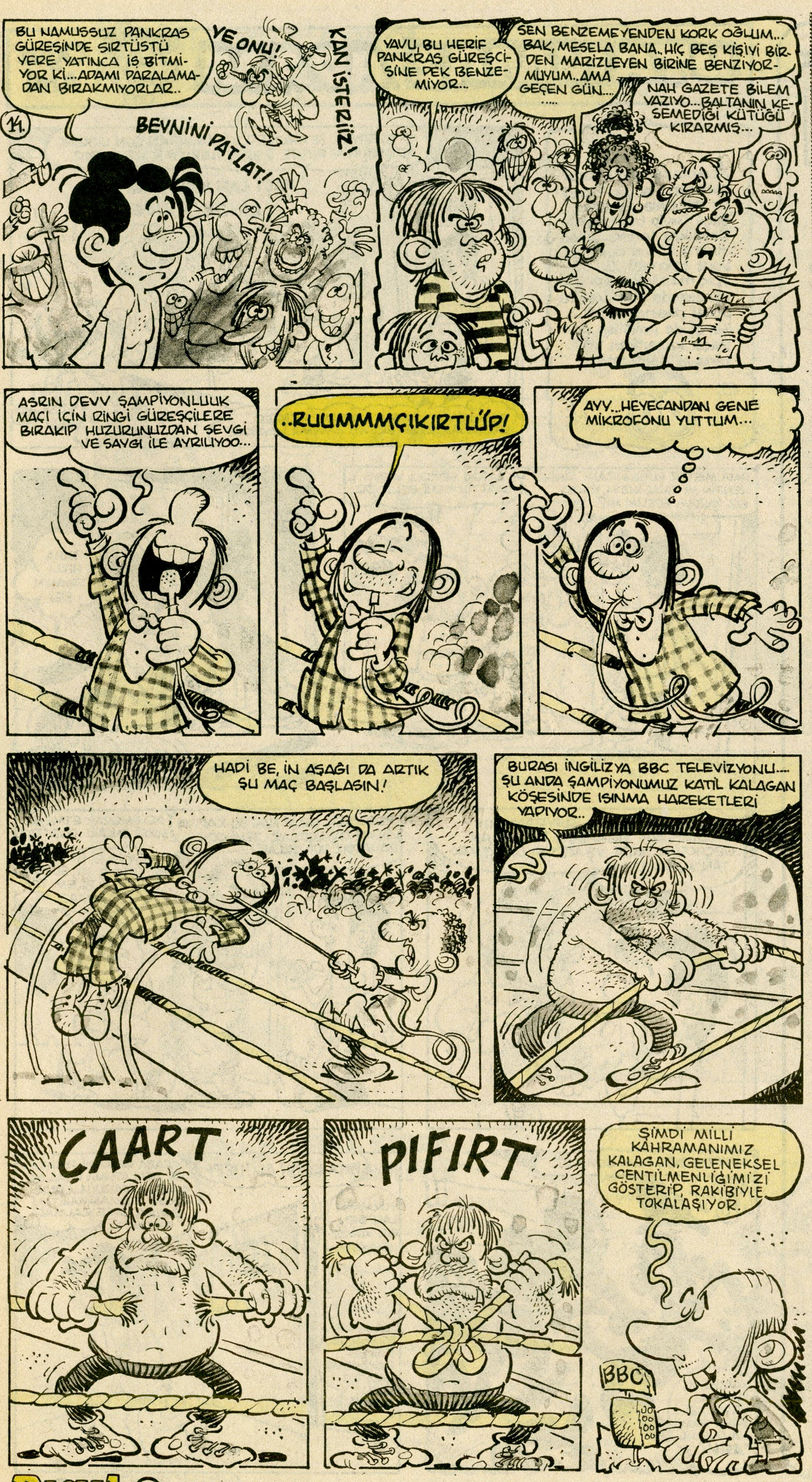

3. SAYFA'DAN DEVAM

sahiplerinin bir kısmı da atlarını buraya teslim edip, bu amatör ahır sahiplerine belli bir para öderler. Sacit de böyle yapmış işte.

Bir de bakıcı ile anlaşmış. Ata o bakacakmış.

– **Daha bitmedi**, dedi Sacit. **Atı bir antrenöre verdim ki aklın durur. En kral atları o çalıştırıyor. Jokeyi ona bıraktım. O kendisi ayarlayacak.**

– **Peki bunlar kaça oluyor lan Sacit?...** Diye sordum.

– **Önemli değil**, dedi. **İki yarışta çıkarırız parayı.**

Aradan bir süre geçti...

Bir gün Sacit telefon etti:

– **Bil bakalım ne oluyor? Kızımızın mürvetini göreceğiz bu pazar. Seni de bekliyorum**, dedi.

Önce gelinlik kızı var da evleniyor zannettim. İş sonra anlaşıldı.

– **Benim at ilk yarışını bu pazar yapıyor. Gel de sevincime ortak ol...**

Pazar günü kalktım Veliefendi'ye gittim.

Sacit'i buldum. Bir iki söyleştik.

– **Bana müsaade** dedi. **Malum telaşım var... Gidip antrenörle, jokeyle filan konuşacağım.**

İyi şanslar diledim. Sacit gitti.

Uzatmayalım, Sacit'in atının yarışacağı vakit geldi. Ve atlar Padok'a çıkmaya başladılar.

Padok, herkes görsün, atın diriliği, boyu posu hakkında bir fikir sahibi olsun diye, atların yarıştan önce seyisleri tarafından dolaştırıldığı bir alandır.

Atlar çıkıp dolaşmaya başladılar, ama aradan on dakika geçti. Elimdeki programa göre 3 numara olan bizim Sacit'in atı ortalıkta yok.

Neredeyse yarış başlayacak... Arkalardan doğru bir at gözüktü. Seyis getiriyor gerçi, ama seyis hafiften altına kaykılmış, atı biraz sırtlayarak getiriyor sanki.

3 numaralı Sacit'in atı padokta bir iki adım attı. Sonra seyisi bir kenara itip, yolun ortasına yatarak uyumaya başladı.

Seyirciler arasında bir kıpırdanma oldu... Bağırışmalar duyuldu. Ata doğru koşan Sacit'i görünce ben de dayanamadım, bir yardımım olur diye padoğa koştum.

Ben hayvan sakatlandı falan zannetmiştim önce. Ama bir de yanlarına geldim ki, at mışıl mışıl uyuyor.

– **Ne oldu?** diye sordum Sacit'e...

– **Hayvan uykusuz kalmış...**

– **Hayrola gece hayatı filan mı var?...**

– **Yok**, dedi Sacit. **Bakıcının namussuzluğu.**

Yarış başlamak üzereydi. Diğer atlar yarışmak üzere piste çıktılar.

Sacit'in atı ise karga tulumba arkadaki hazırlık ahırlarına götürüldü.

Biz de hayvanın arkasından ahıra doğru yürürken Sacit'e döndüm:

– **Hayvan uyumamışsa bu işte bakıcının ne suçu var? Ayağına yatırıp sallayacak mıydı yani?**

– **Yok bildiğin gibi değil. Bu bakıcı nasıl namussuz bir herif çıktı anlatamam. Hayvanı görmedin mi? Nasıl bir deri bir kemik. Oysa ayda yiyecek masrafı olarak dünyanın parasını veriyorum. Ama her geçen gün hayvan zayıflıyor, bakıcı kendini toparlayıp, şişmanlıyor.**

– **Boşver üzülme**, dedim. **Bu işin ne de olsa acemisisin... Olur böyle şeyler...**

– **Sonra daha bilmediğin başka şeyler var**, dedi Sacit.

Neymiş onlar?

– **Hani atı bir gecekondu ahırına teslim etmiştim. O gecekondu sahibi var ya, o gecekondu sahibi...**

– **Eeeee?...**

–**Geçenlerde bir gün, hayvana nasıl davranıyorlar diye bir baskın yapayım dedim. Ahıra bir de geldim ki, bizim at yok.**

– **Nerdeymiş peki?...**

– **Komşulardan öğrendim. Herif bizim atla her gün sebze meyve satıyormuş...**

Ondan sonra Sacit'i ta bir yıl sonra gördüm sevgili okurlar. Gene sarıldık öpüştük.

Hemen sordum:

– **Sacit at ne oldu be, at?**

– **Aman sorma**, dedi. **Attan da kurtuldum, at yarışından da... Sattım, kurtuldum, az daha yakalanıyordum, tehlikeli oldu ama sattım sonunda.**

– **Tehlike neresinde bunun ki?**

– **Atı,Topkapı surlarının orda sucukçulara sattım**, dedi.

Tekin Aral

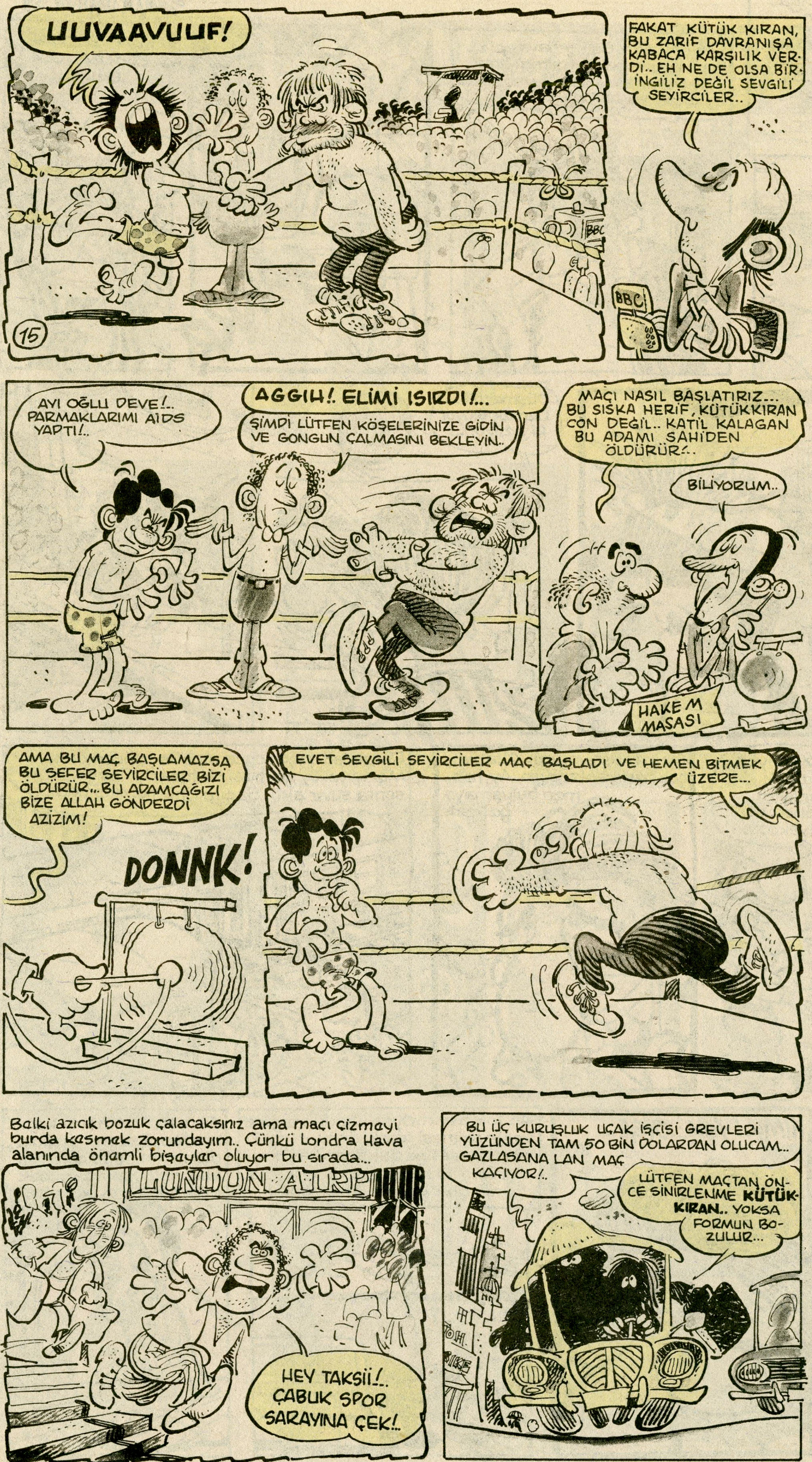

DEVAMI HAFTAYA

Erdoğan Oğultekin

ÖNEMLİ Bİ GÜN
Görmüş olduğunuz zat Tolga. Bugün için Nilay'dan buluşma sözü aldı. O yüzden çok heyecanlı. Sabaha kadar uyumadı. İçi içini yiyor garibin...
Dur bakalım. Buluşmaya gelecek mi gelmicek mi, şimdi anlarız. Sular akıyosa Nilay sözünde durucak ve gelicek.
SARRR
HEYYT BABALAR BEE! GELİCEK GELİCEEK!..
Şindi bi de saçla deniyelim. Saçımı taradığımda yine uyuz uyuz önüme düşerse gelmicek...
Düşmediii... Demek oluyor ki geliyor...
Cık. Hemen ümitlenmek iyi değil be. Allahın hakkı üçtür. Bi şey daa deniyim. O da tutarsa tamamdır... Ne olsun... Hah... Önce Mecidiyeköy otobüsü gelirse...
eti
Bi tane geliyor. Allahım, çok heyecanlıyım... Aaa... önce oo! MECİDİYEKÖÖÖY!
Ay inanamıyorum. Allahım, çok heyecanlandım. Ay, resmen buluşmaya gelicek.
Duraktan geçen onca otobüs içinden önce Mecidiyeköy gelmesi bir tesadüf değil. Hem sonra sular aktı. Saçım önüme düşmedi...
Trenden inenleri de saydım. Kadınlar erkeklerden fazla çıktı... Allahım, kesin gelicek... Hadi oğlum Tolga. Bitir işi...
HIMK! YOK... OYSA...
Ah, Tolga ahh. Oysa uğurlarına göre kesin gelmesi gerekiyordu, di mi?.. Sen bi saatine baksana bakiim.. Kız tam iki saat bekledi seni... Yaa. Şimdi otur da derdine yan...
Ahh, ah! "Çorabımı kaçırmadan giyersem, gelicek" demiştim. Ama çorabım kaçmıştı. Yani gelmicek çıkmıştı. Ama ben yine aptal gibi geldim.
SONBİTTİ

LA AVANTURE
DABANCALAR PATLADI
SONER GÜNDAY
GEL ŞÖYLE, ŞURAYA GİDELİM. ORDA DİNLENEBİLİRİZ...
SITKI, BİLİYO MUSUN, HOŞ BİRİSİN...
HIMMMME... EHEHE...
BANA SARILSANA SITKI... HADİ...
HI...
SEVGİYE ÇOK İHTİYACIN VAR Dİ Mİ. GÖZLERİNDEKİ NEFRETİN NEDENİ BU Dİ Mİ. SADECE SEVGİ... HI...
AA, SITKI... SEN AĞLIYORSUN. CANIM BENİM... CANIM... YAPMA. HADİİ, SİL GÖZLERİNİ...
KALK HADİ, GEÇ OLDU. BANA GİDELİM. BU GECE KONUĞUM OL. BENDE KAL...
SIKI TUTUN!
KELEBEKLER KRALİÇESİ NEDİR, BİLİYOR MUSUN SITKI ?..
YER YÜZÜNDE YAŞAYAN ONCA KELEBEĞİN RUHUYUM BEN...
SIKI TUTUN. İNİYORUZ.
BAK, BURASI DA BENİM EVİM...
HADİ GELL !..
ELBİSEMİ ÇIKARTMAMA YARDIM EDER MİSİN...
GELSENE. ÇEKİNME. HADİ AMA...

ÇİFTLEŞME

Sefa Sofuoğlu

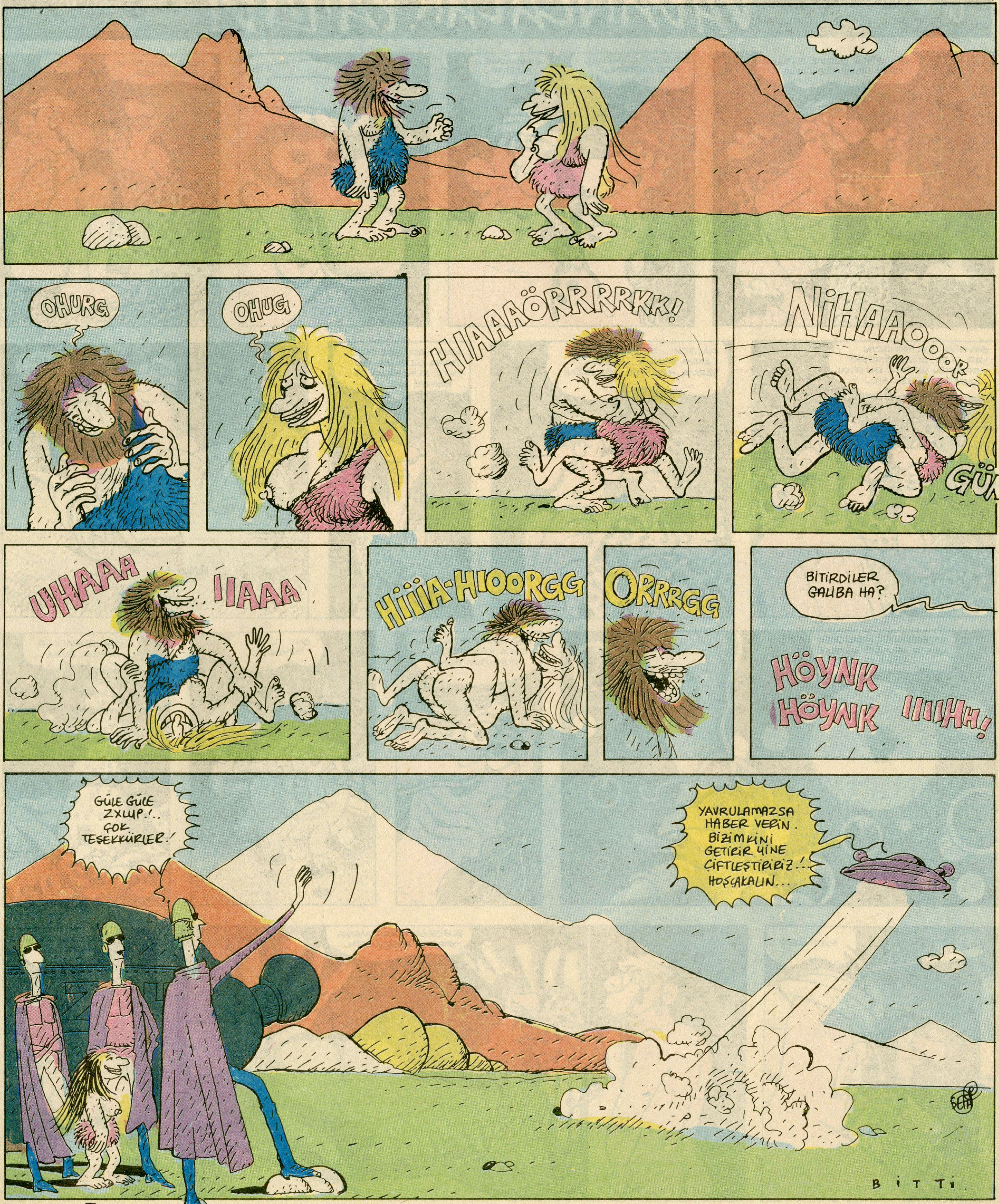

Murat Alpay

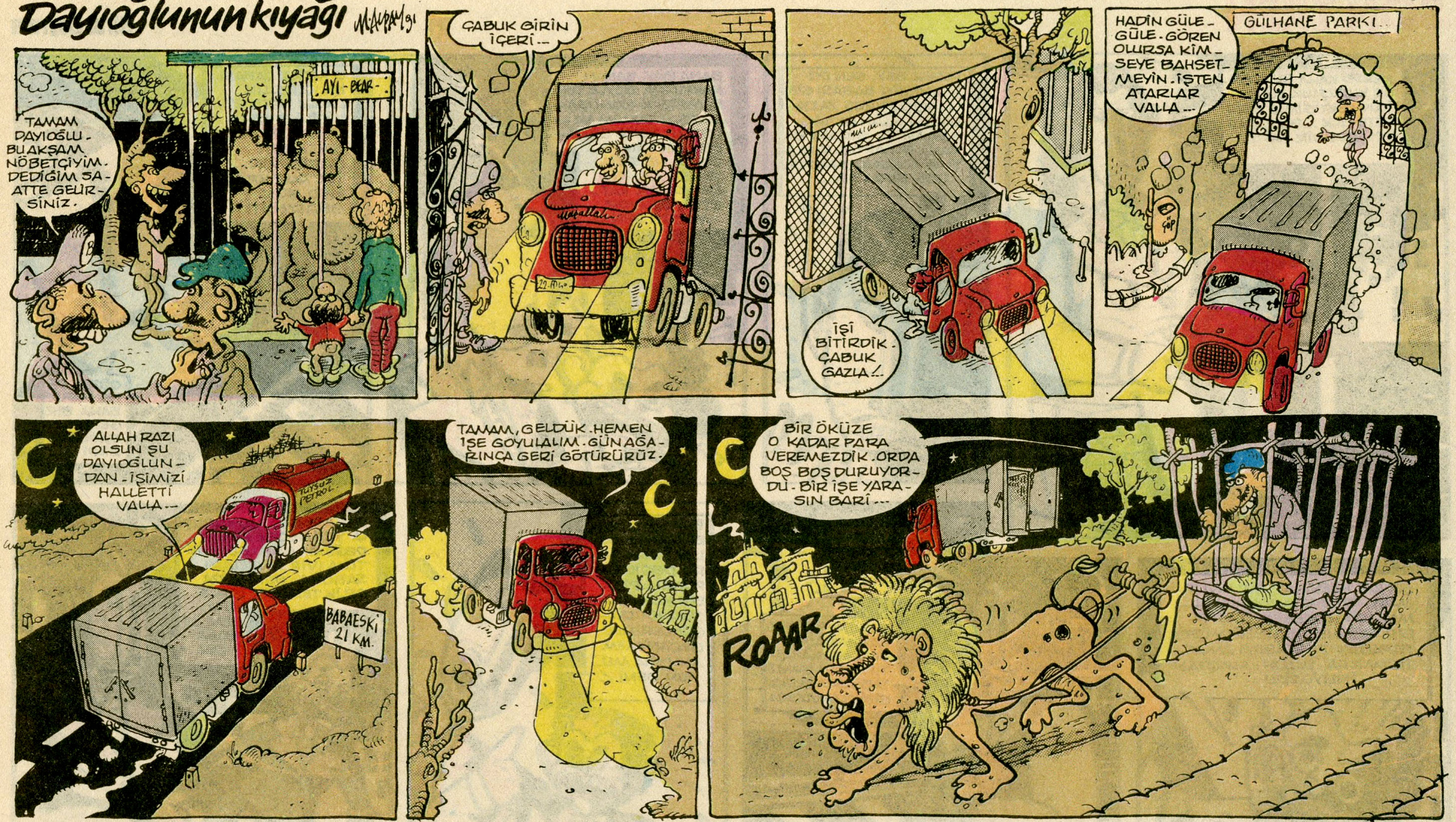

İBRAHİM SARI

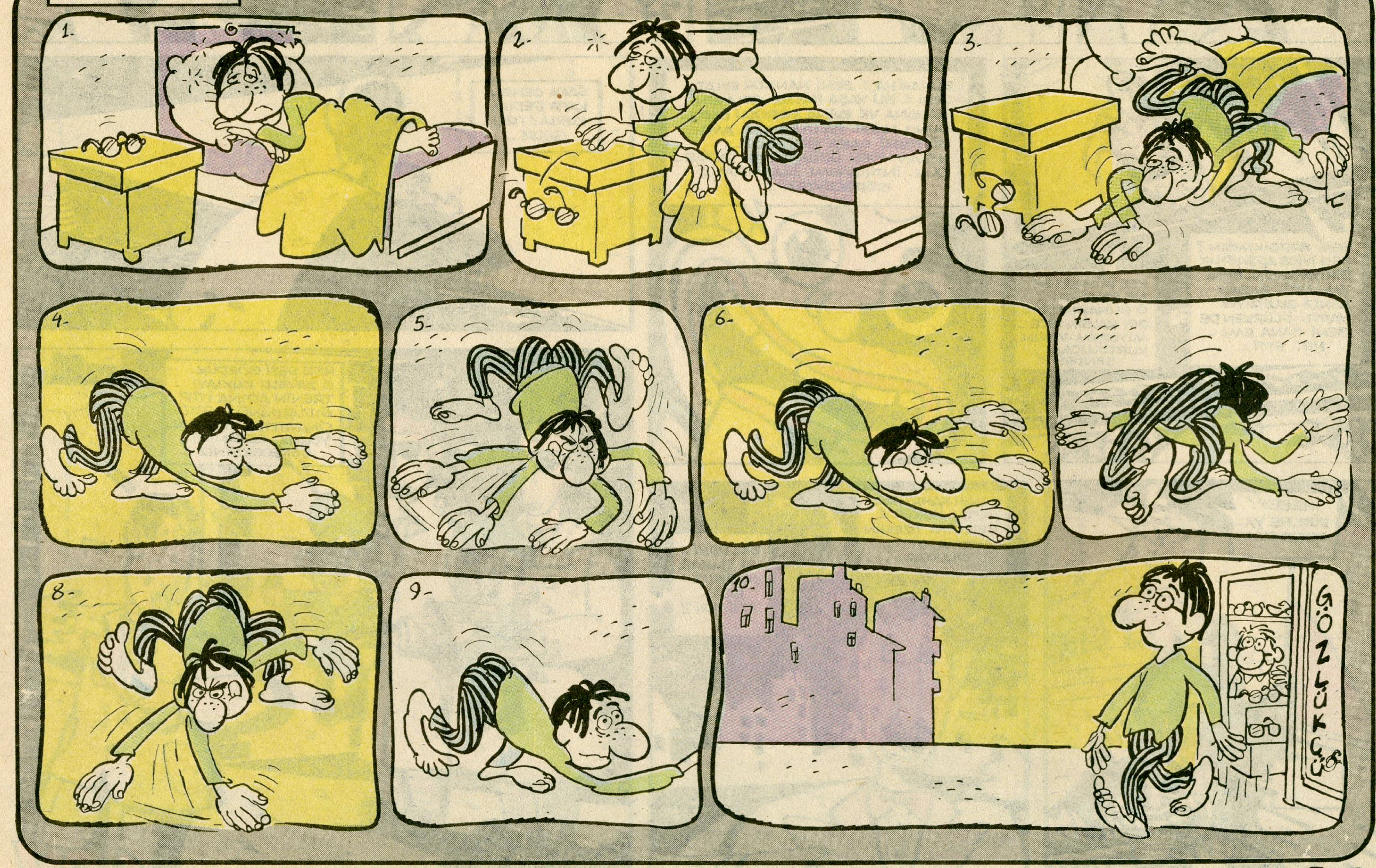

SON TREN

Birol Bayram

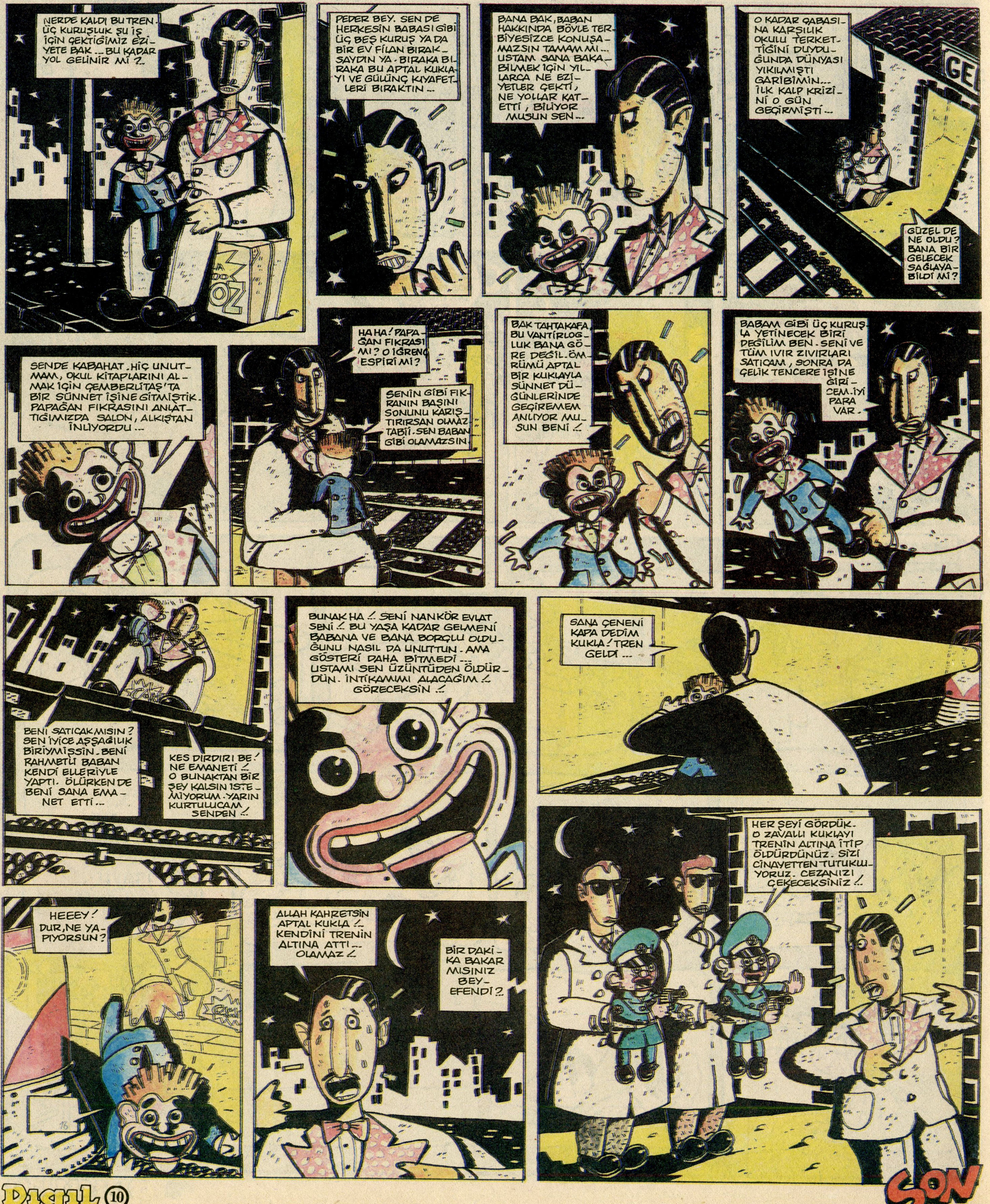

KIZ KULESİ

LEVEND
ÇANGA

KIZ KULESİ

BEYFENDİ, BURAYI ÇOK SEVECEKSİNİZ. BELKİ DE HİÇ AYRILMAK İSTEMİYECEKSİNİZ.
MERDİVENDEN YUKARI ÇIKIP EN ÜST KATTAKİ KAPIDAN İÇERİ GİRİN. BEN AŞAĞIDA SİZİ BEKLE-RİM.
--VE REŞAT KISA BİR SÛRE SONRA BOĞAZ'IN ORTASINA KIZ KULELERİ ZİNCİRİ KURDU...
SON

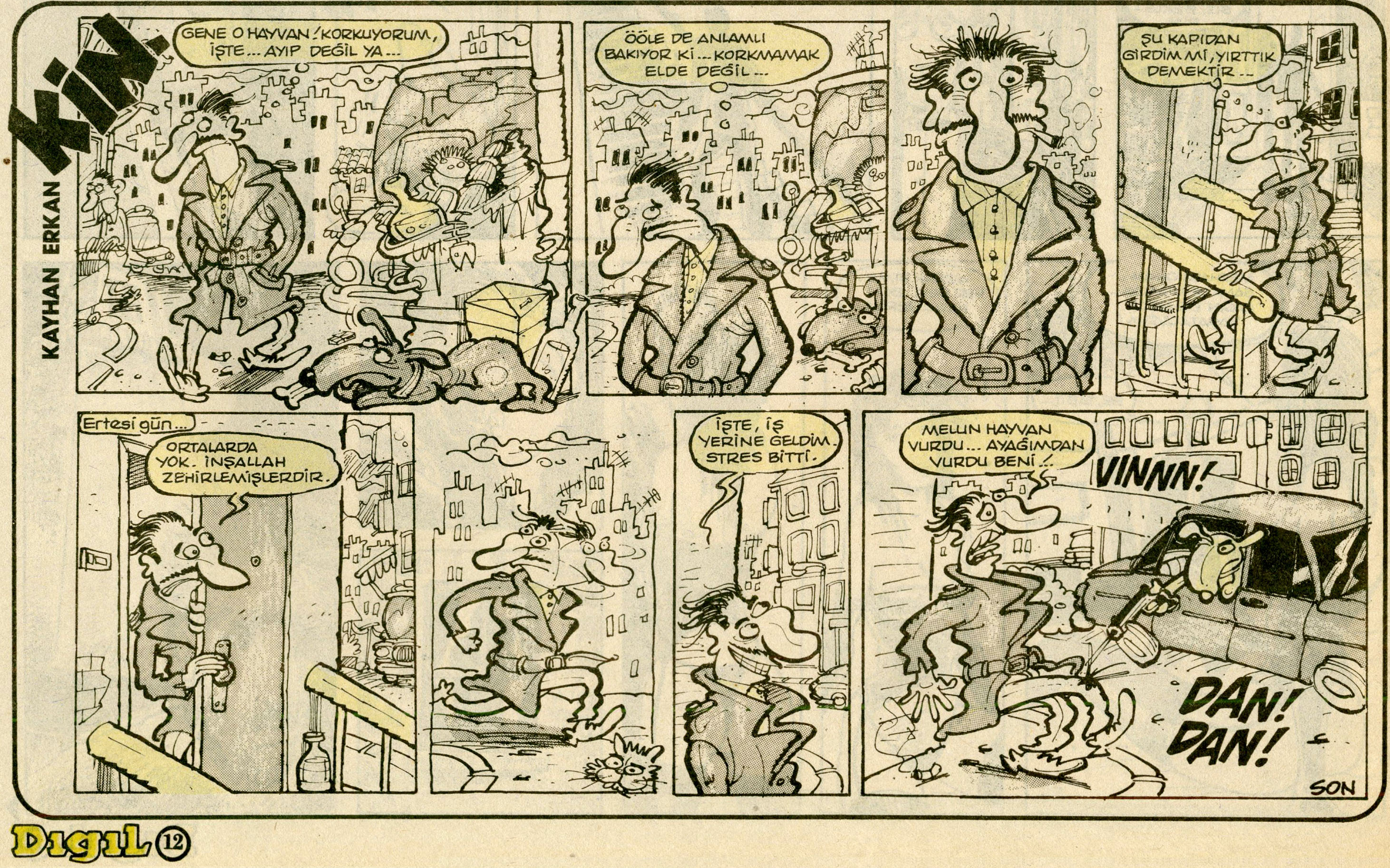

KİN
KAYHAN ERKAN
GENE O HAYVAN! KORKUYORUM, İŞTE... AYIP DEĞİL YA...
ÖÖLE DE ANLAMLI BAKIYOR Kİ... KORKMAMAK ELDE DEĞİL...
ŞU KAPIDAN GİRDİM Mİ, YIRTTIK DEMEKTİR...
Ertesi gün...
ORTALARDA YOK. İNŞALLAH ZEHİRLEMİŞLERDİR.
İŞTE, İŞ YERİNE GELDİM. STRES BİTTİ.
MELUN HAYVAN VURDU... AYAĞIMDAN VURDU BENİ!..
VINNN!
DAN! DAN!
SON

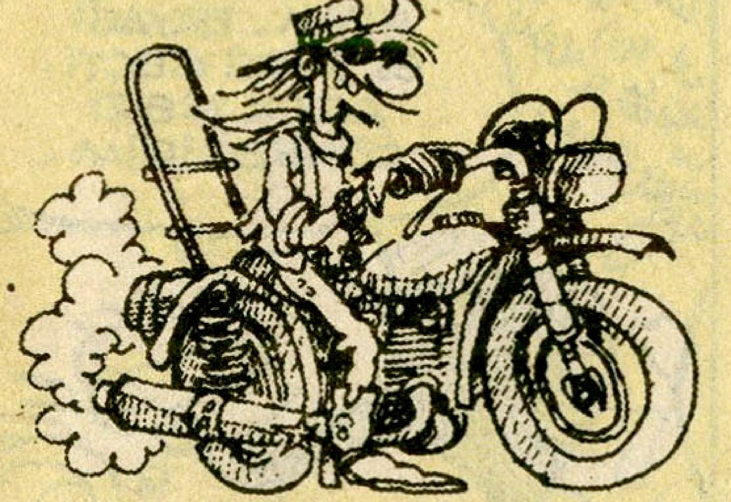

TAM GAZ GİDERKEN

- Odamdayım. Her yanım bi- kaç yıldır karınca gibi eve taşıdığım dergiler kitaplar, iyi fotoğraflı gaztelerle abluka. Az bişii Neronluğum olsa önce itfaiyeye bi telefon diyo- rum ama balıklama içlerine dalıp bikere daa mürekkep balığıyla insan beyninin, en küçük ortak katlarında huşu- udan mest oluyorum.

- Müzik diyorum ki, şu araba kornaları nota sesi verse şe- hir trafiğinden ne besteler çı- kar, he mi soona yeni ye- tişen çocukların kulakları miss gibi bi armoniyle gelişir trafik polisi yerine, ne orkest- ra şefleri patlar ha, hadi çaav.

ÜTÜ

Bahar geldii üoooop. Te- nefüs ziliyle bahçeye fırlayıp laap sigaraya yumulursan, sonun, sunni tenefüs. Onu da sanmıyorum ki bi fıstık ya da yakışıklı yapar.

DELİSİN

- Deli yatmıyo, yatağa yatıp sabah balkonda uyanmı- yosan
- Ucuzluk, indirim tuzağına yüzbinden çok kaptırdıysan
- Duşta İtalyanca şarkı söyle- miyosan
- Çözemediğin bilmeceler için arkadaşını telefonla arayıp onu da ambale etmi- yosan
- Bahar sütü çok yararlıdır, günde iki litre içmiyosan
- Zeytinyağlı yaprak sarmayı yırtmadan açıp yemeyi dene- medinse.
- Evinizin dış kapısının dışını içini beyaz boyamadıysan.
- Camına sinek teli takmadı- ysan,
- Gümbür gümbür geğirmi- yosan
- Ağzın kokuyosa
- Külotlu çoraptan gıcık kap- mıyosan,
- Makyaj adı altında kendini tablo gibi boyuyosan
- Kendi çamaşırını kendin yı- kamıyosan
- Havuç yemiyosan.

YEDİNCİ VİTES

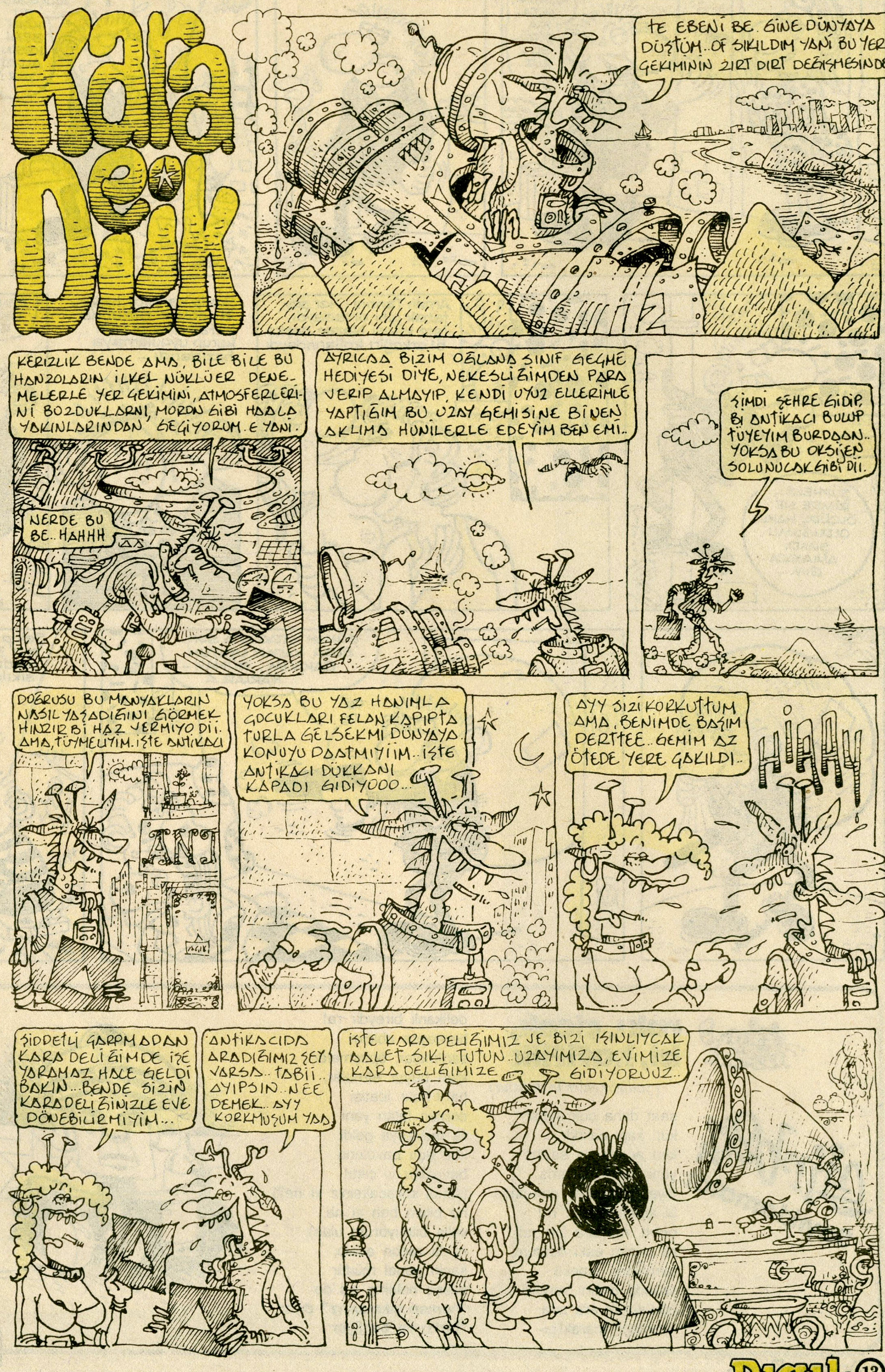

İHANET VE ÇARESİ

Suat Özkan

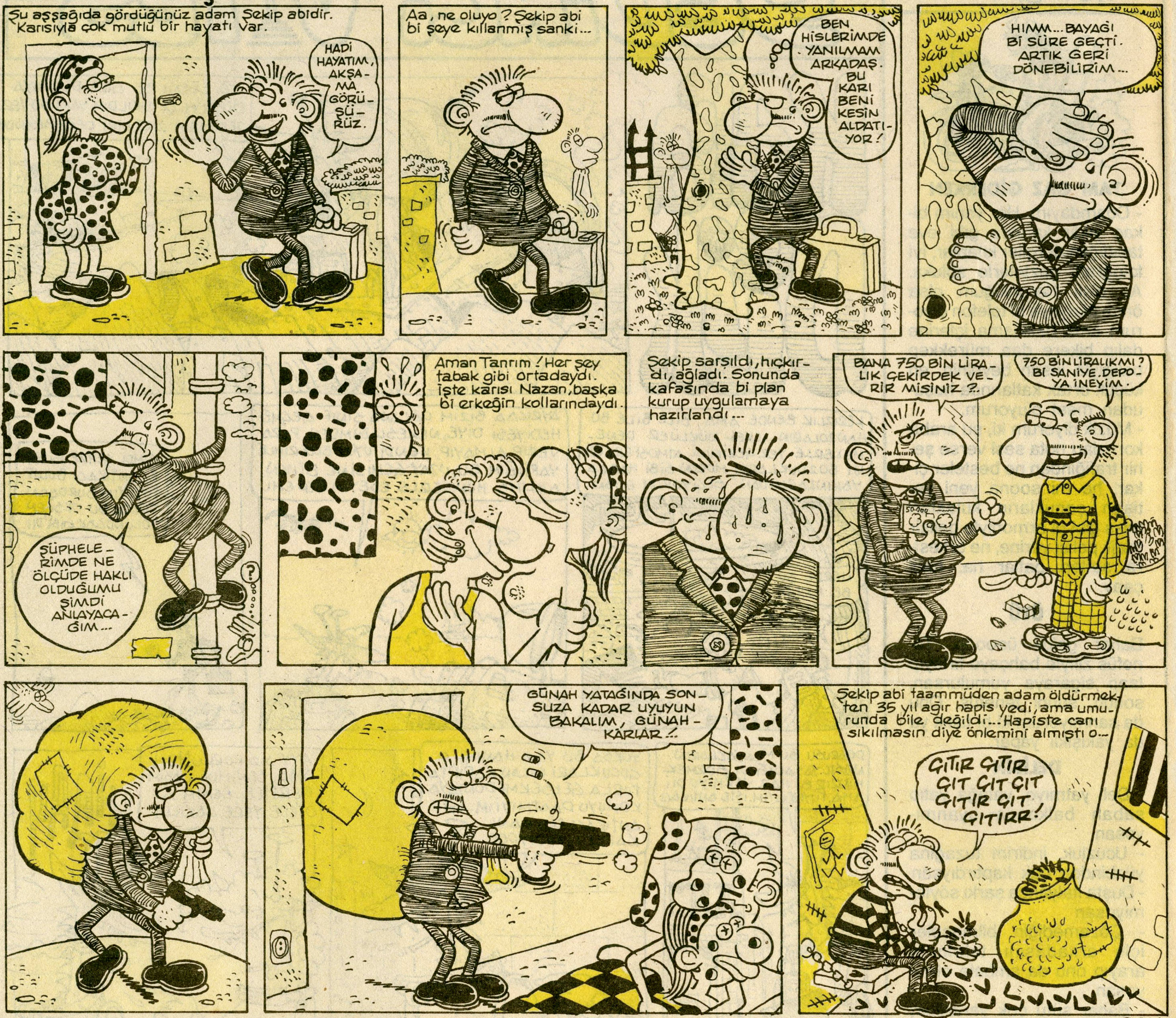

Şiirbaz
Sayıklamalar

rakı, çiçek, bi, hafiflik

(yadigar ejder'in anısına)

saat daha çok sabah
küt! kapı çalındı
kim acaba bu saatte
yani hangi dallama
diye düşünerek don-paça
bi açtım kapıyı: ra!
oooo, meraba lan ra!
ra benim eski dostum,
tanrılıktan emekli
aslında mısırlı kendisi
görüşürüz ara sıra
-anımsar meraklısı-
delikanlı bireydir ra!
herneyse abicim
sarılmalar, öpüşmeler
içeri buyur etmeler,
hal + hatır teatisi
derken falan yani
ra mevzuya geldi
küt! açtı bavulunu
bavuldan vi çıktı!
(şimdi soracaksınız vi ne?)
ne biliim ben vi ne
valla bilmiyorum ulan)
ra'da racon acaip,
sanki genel müdür
telaşe holding a.ş.'de
"hemen çıkmalıyız" diyor.
"bizim re bekliyor

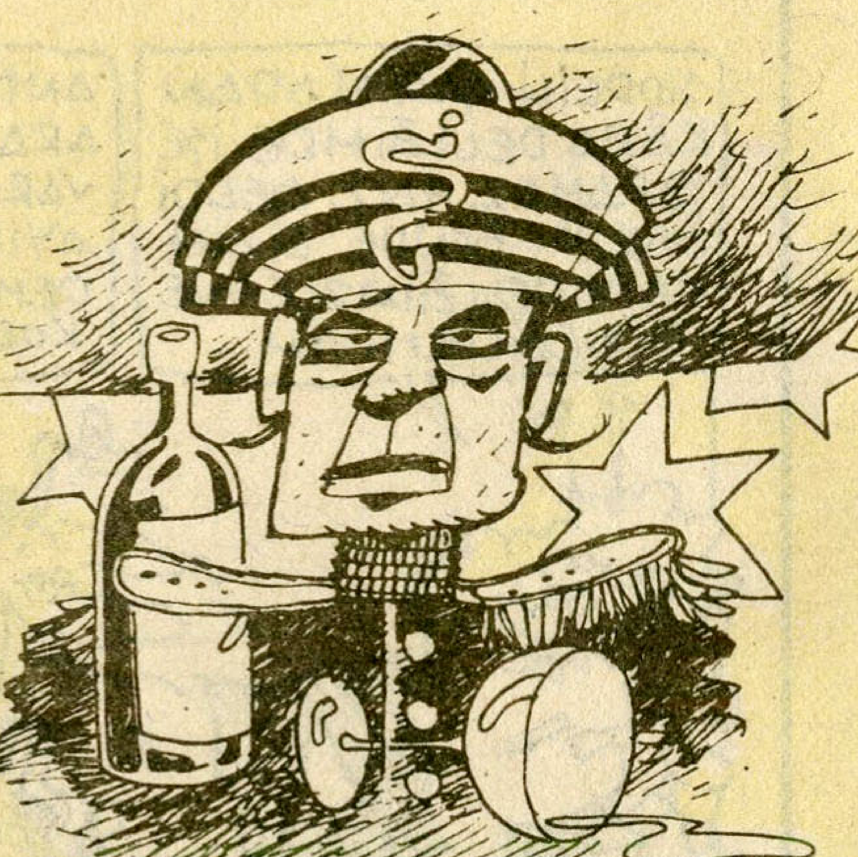

arnavutköy'de, sahilde"
re'yi de anımsayan bilir
ra'nın kardeşi, müzik notası
yine her neyse abicim,
atlayıp bi taksiye
"merhaba" diyip taksiciye
yollanıyoruz ful aksesuar
arnavutların köyüne!
re oturmakta bi bankta
yaklaşıyoruz yanına
bizi görüyor, seviniyor
re'nin elinde ma
bizim elimizde vi
buluşuyor ma ve vi
birden gece, birden mavi...

Vedat Özdemiroğlu

Aşkı yaşayanlar

Yazan: Murat Kürüz Çizen: Şevket Yalaz

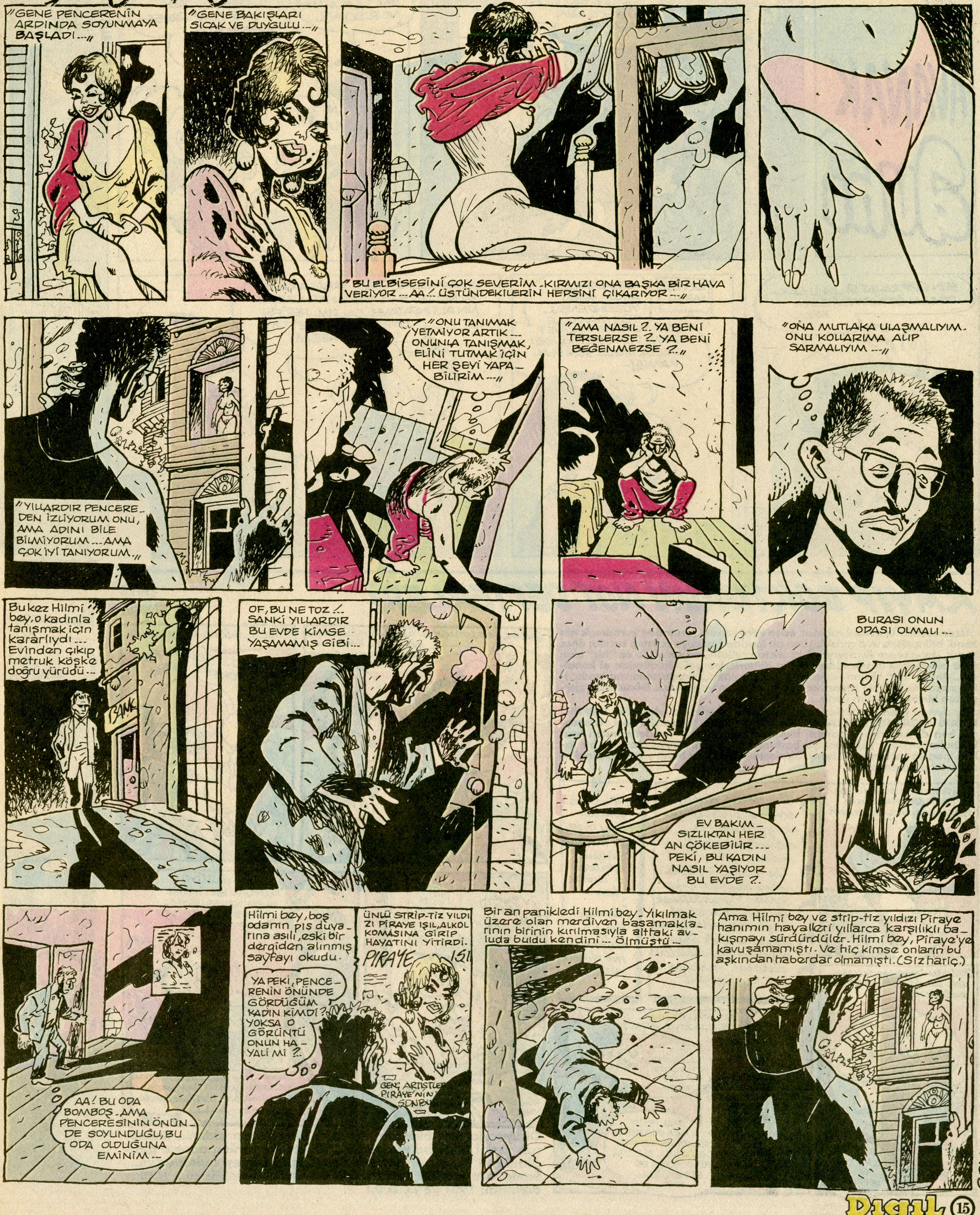

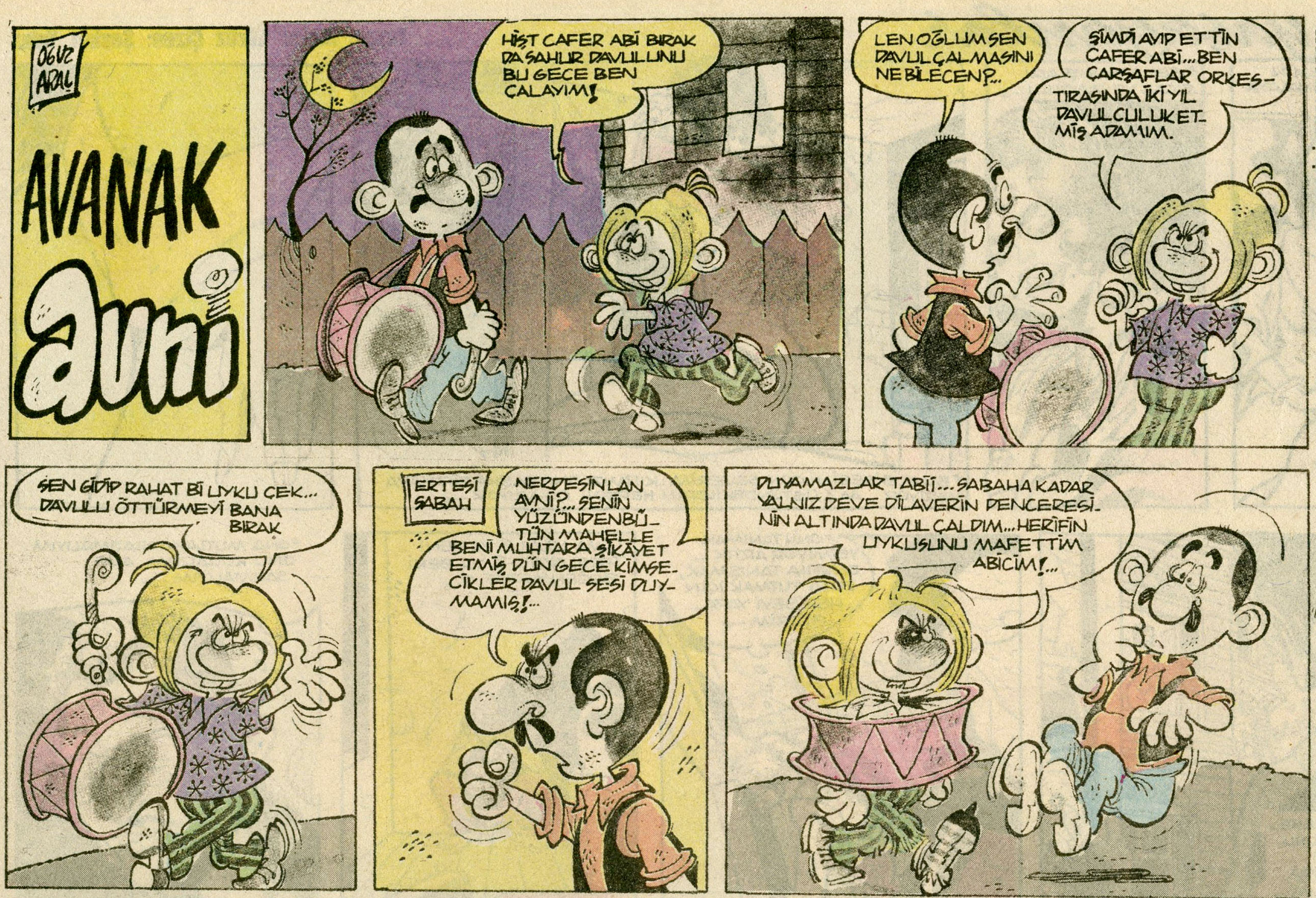

KAYIP DOKTORUN NOT DEFTERLERİ

ZAFER TEMOÇİN

Uzun süredir kendisini rahatsız eden kötü ruhsal durumdan kurtulmak için kendi bilinçaltına inip çocukluğuna ait ipuçları bulmaya çalıştığı sırada; önce çocuk, daha sonra Avusturya- Macaristan veliahtı, en sonunda da "hiç" olan ünlü psikiyatrist Ruşen Altben'in not defterlerine polis tarafından el konuldu... Amaç, "hiç" oluşun nedenlerini araştırmaktı... Araştırmalar sırasında, iki uzman, üç kedi ve sayısız kompleks ortadan kayboldu... Görünürde, gerçekten büyük bir sorun vardı...

Bu durum basından öylesine sıkı biçimde gizlendi ki, doktorla, "ŞEFTALİ KABUĞUNDAN İÇİ GICIKLANANLAR DERNEĞİ"nde tanışan iki dost olmasaydık ben de bu kayboluşlardan habersiz kalacaktım. Not defterinden bazı bölümleri burada yayınlamaya başlamanın nedeni okuyucularında bir takım ipuçları yakalayarak kayıp bir dostu bulmamda bana yardımcı olabileceklerini düşünmemdir.

Okuyuculardan birinden, imzasız bir mektup aldım... Doktorun yerini bildiğini yazıyordu... Mektupta verilen adrese gittiğimde, 2 tane not defterinden başka birşey bulamadım... Sanksritçe yazıldıkları için çok az şeyi anlayabildim... (Anladıklarım: 1991 ve T.C.D.D.)